

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/107/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712209393
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8712209393.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa B. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom U. XXXX/X, M., zastúpeného Spoločnosťou ochrany spotrebiteľov (S.O.S.) Poprad, Nábrežie Jána Pavla II. 439/16, Poprad, proti odporcovi General Factoring, a.s., Košická 56, Bratislava, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad z 3.8.2012 č.k. 11 C 152/2012 - 19 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie okrem výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil odporcovi zdržať sa agresívnych obchodných praktík pri vymáhaní dlhu od navrhovateľa, najmä zdržať sa obchodnej praktiky spočívajúcej v zasielaní SMS -správ a iných výziev navrhovateľovi, podľa ktorých má platiť pod hrozbou dražby či exekúcie alebo výziev obsahujúcich na obale listovej zásielky slovo dlh alebo dlžník a zverejňovania mena navrhovateľa odo dňa doručenia uznesenia do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20 Er 281/2010. V prevyšujúcej časti návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 33 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Súd prvého stupňa z pripojeného uznesenia OS Poprad v konaní sp. zn. 20 Er 281/2010 zistil, že je vedené exekučné konanie vo veci oprávneného General Factoring, a.s., proti povinným B. Q. a spol. o vymoženie istiny 860,41 Eur s prísl. Z pripojeného uznesenia v spomínanom konaní vyplynulo, že možno očakávať, že exekučné konanie voči povinnému v konaní sp. zn. 20 Er 281/2010 bude zastavené, čo môže mať vplyv na priebeh exekúcie. Súd prvého stupňa zdôraznil, že konanie navrhovateľ vecne legitimovaný na podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, jeho nárok nie je zjavne neopodstatnený a je preukázaná potreba dočasnej úpravy. Pokiaľ prebieha o vymoženie návrhu exekučné konanie má odporca ako oprávnený v exekučnom konaní právne prostriedky na účinné uplatnenie práva. Je neprípustné, aby využíval prostriedky predstavujúce nekalé obchodné praktiky. Súd prvého stupňa bral zreteľ i na vysoký záujem Európskej únie na ochrane spotrebiteľov vyjadrený v zmluve o fungovaní Európskej únie, pretavený aj do Charty základných práv Európskej únie, keď by nemali byť pochybnosti o potrebe dočasnej ochrany, ak je indikované použitie nekalých obchodných praktík a neprijateľných zmluvných podmienok. V takom prípade je treba v zásade predbežné opatrenie nariadiť. Súd nemôže pripustiť využívanie agresívnych obchodných praktík voči spotrebiteľovi, preto rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto uznesenia. V prevyšujúcej časti návrh zamietol, keď nemožno uložiť povinnosť predbežného opatrenia bližšie nešpecifikovanému nástupcovi odporcu, resp. právnym nástupcom odporcu. O poplatkovej povinnosti súd prvého stupňa rozhodol v zmysle položky č. 1 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov, keďže navrhovateľ v tomto konaní bol od poplatkov oslobodený.

Proti tomuto uzneseniu, okrem výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorý navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť tak, aby návrh na vydanie predbežného opatrenia bol zamietnutý, alternatívne navrhol uznesenie zrušiť a v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania odporca uvádza, že jeho právny predchodca dňa 24.2.1997 platne uzavrel s navrhovateľom zmluvu o úvere, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 995,82 Eur s úrokovou sadzbou 14 % p.a. a s dohodnutou dobou splatnosti do marca 2002. Navrhovateľ sa dostal so splácaním úveru do omeškania, preto právny predchodca odporcu svoj nárok uplatnil cestou súdu, pohľadávka odporcovi bola priznaná a to vo vzťahu k pôvodnému veriteľovi platobným rozkazom, ktorý bol vydaný Okresným súdom Poprad v konaní pod sp. zn. 1 Rob 586/99. Odporca tvrdí, že v konaní súd prvého stupňa neprihliadol na základné právo oprávneného na vymožitelnosť práva a na právo na prístup k súdu, ktorým sa zakazuje vytvárať prekážky, ktoré by marili účel ochrany práva. Týmto postupom súdu bola porušená ochrana vlastníckeho práva priznaná Ústavou SR (zákon č. 460/1992 Zb.). Prvostupňový súd sa nedostatočne zaoberal skutkovým stavom a ten nepreskúmal. Navrhovateľ tvrdí, že oprávnený sa dopúšťa agresívnej obchodnej praktiky. Uvádza, že agresívna obchodná praktika je pod druhom obchodnej praktiky podľa § 2 písm. p/ Zákona o ochrane spotrebiteľa, resp. je od tohto pojmu odvodená. V prípade agresívnej obchodnej praktiky ide o priamy útok na psychiku spotrebiteľa, ktorý ho má primäť ku kúpe ponúkaného tovaru. V zmysle prílohy č. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodné praktiky, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, obchodnou praktikou sa rozumie vykonávanie vytrvalých a nechcených žiadostí telefonicky, faxom, elektronickou poštou alebo inými diaľkovými médiami, okrem prípadov a v rozsahu odvodenom na účely vymáhania zmluvného záväzku. Navrhovateľ tvrdí, že odporca sa mu mal vyhrážať v prípade nesplnenia záväzku dražbou, resp. exekúciou. Odporca tvrdí, že v dobrej viere upozornil na zákonné možnosti, ktoré v prípade nesplnenia záväzku povinnému hrozia, nakoľko odporca považuje exekučné konanie za posledné možné riešenie pri výkone svojho práva na splnenie záväzku. Odporca v dobrej viere, vzhľadom na celkový výšku pohľadávky, celkový časový horizont splácania dlhu a ochranu svojich majetkových záujmov, dokonca bol ochotný povinnému v prípade jednorazového zaplatenia pohľadávky do konca apríla 2009 odpustiť 30 % z celkovej výšky dlhu. Preto nie je na mieste agresívne namietanie postupu odporcu pri snahách rýchleho vyporiadania záväzku. Samotné označenie obálky je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky a ide o korešpondenciu výlučne len medzi odporcom na jednej strane ako veriteľom a navrhovateľom ako dlžníkom. Taktiež nesúhlasí s uložením povinnosti zaplatiť súdny poplatok, keďže podľa jeho názoru návrh je nedôvodný a odporca predmetné konanie o nariadení predbežného opatrenia neinicioval. Odporca teda tvrdí, že nijakým spôsobom pri vymáhaní svojho súdom priznaného nároku nepoužíva agresívne obchodné praktiky a naopak, samotným týmto označovaním zo strany navrhovateľa, môže dochádzať k poškodzovaniu dobrého mena odporcu.

K odvolaniu odporcu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhuje uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Navrhovateľ uvádza, že ako spotrebiteľ svoj dlh v plnej výške splatil, o čom svedčí uznesenie Okresného súdu Poprad sp. zn. 20 Er 281/2010 z 11.3.2011, aj vyjadrenie ústredia Sociálnej poisťovne, ktoré nad rámec svojich povinností zistil, že oprávnený si uplatnil pohľadávku na základe toho istého platobného rozkazu u ďalších dvoch exekútorov, napriek tomu, že už bola v plnej výške uhradená. Tvrdenie, že štát neprihliadol na základné právo oprávneného na vymožitelnosť práva je v tomto prípade vykonštruované. Je protizákonné domáhať sa práva bez právneho nároku, ako je tomu preukázateľne v tomto prípade. Nemožno sa dožadovať vlastníckeho práva k pohľadávke, ktorá neexistuje. K argumentácii odporcu týkajúcej sa definície a výkladu nekalej agresívnej obchodnej praktiky poukazuje navrhovateľ aj na Upozornenie na agresívne praktiky pri vymáhaní pohľadávok Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich zo 17.8.2012. Navrhovateľ poukazuje na to, že na spoločnosť Platíť sa oplatí upozornila aj komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich. Podľa nej firma spotrebiteľov kontaktovala telefonicky a zasielala im SMS -správy s hrozbou dražby aj vtedy, keď súdy exekúcie zastavili. Komisia považuje hrozbu exekučnej dražby za agresívnu, nekalú obchodnú praktiku, pretože ju môže uskutočňovať iba súdny exekútor. Obrátila sa na Slovenskú obchodnú inšpekciu a odporúča to zväziť aj poškodeným spotrebiteľom. Firma Platíť sa oplatí je úzko prepojená aj s obchodnou spoločnosťou odporcu, ktorá podľa svojej internetovej stránky spolupracuje s väčšinou bánk a so všetkými stavebnými sporiteľňami na Slovensku. Jej praktiky sú totožné s praktikami odporcu a teda jednoznačne možno preukázať, že sa odporca dopúšťa nátlaku a teda agresívnej obchodnej praktiky voči navrhovateľovi. Keďže ide o obchodnú

spoločnosť, nedisponuje zákonnými právomocami súdneho exekútora a nemôže sa spotrebiteľom vyhrážať exekúciou či exekučnou dražbou.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle zásad vyjadrených v § 212 ods. 1,2 O.s.p. a to okrem výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti, ktorý nebol dotknutý odvolaním účastníkov, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 76 ods. 1 písm. f/ O.s.p., predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Inštitút predbežného opatrenia v zmysle citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku má predbežnú povahu a možno ho nariadiť vtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie o veci. Predbežné opatrenie teda stráca svoje opodstatnenie ako náhle súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. Jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov alebo zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia a predpokladom jeho nariadenia je aspoň osvedčené právo a aspoň osvedčené ohrozenie tohto práva.

Je nutné konštatovať, že navrhovateľ v prejednávanej veci vo vzťahu k odporcovi dostatočným spôsobom osvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov týchto účastníkov, ktorú je potrebné zabezpečiť do doby ukončenia konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20 Er 281/2010.

Z obsahu spisu je zrejmé, že vo vzťahu medzi účastníkmi prebieha spomínané exekučné konanie, v ktorom sa odporca ako oprávnený domáha vymoženía istiny 860,41 Eur s prísl. Táto právna vec sa nachádzala v štádiu rozhodovania súdu o námietkach povinných proti exekúcii a proti trovám exekúcie a o odvolaní účastníkov rozhodoval v spomínanom konaní KS Prešov sp. zn. 20 CoE 105,106/2012.

Nekalé obchodné praktiky odporcu podľa navrhovateľa spočívajú v neprimeranom vymáhaní dlhu, ktorý je predmetom exekučného konania a prejavuje sa zasielaním SMS -správ, v ktorých odporca upozorňuje navrhovateľa na speňaženie majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov v prípade neuhradenia dlhu a v telefonických výzvach, v ktorých odporca vyzýva na zaplatenie dlhu v niekoľkodňovej lehote, a to za poskytnutie 50 % zľavy dlhu. Navrhovateľ túto komunikáciu hodnotí ako neprimeraný nátlak zo strany odporcu pri vymáhaní dlhu od spotrebiteľa a odporca vo svojom vyjadrení spôsob tejto komunikácie nepopiera tvrdiac, že uvedeným spôsobom sa v zákonných medziach domáha vymoženía svojej pohľadávky so snahou rýchleho vyporiadania záväzku navrhovateľa.

Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje aj agresívna obchodná praktika podľa § 9 (§ 7 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Odvolací súd považuje spôsob komunikácie medzi účastníkmi popísaný navrhovateľom za dostatočné osvedčenie používania nekalých obchodných praktík zo strany odporcu, v dôsledku čoho je dôvodné poskytnúť navrhovateľovi ochranu pred týmito výzvami na plnenie dlhu prostredníctvom zasielaní SMS-správ a telefonických hovorov. Takéto konanie, ak je zo strany odporcu realizované, je v rozpore s cieľmi Smernice č. 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, pretože takéto konanie možno zaradiť pod nekalú praktiku a zároveň môže naplňať atribúty agresívnej obchodnej praktiky. V tejto súvislosti odvolací súd tiež poukazuje na ciele Smernice č. 2009/22/ES z 23.4.2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov, podľa ktorej účelom Smernice je aproximácia právnych a správnych predpisov členských štátov v súvislosti so

žalobami na vydanie súdneho príkazu uvedenými v článku 2 zameranými na ochranu kolektívnych spotrebiteľských záujmov zahrnutých v smerniciach uvedených v prílohe 1 s cieľom zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu. Podľa článku 1 bod 2 Smernice, na účely tejto Smernice sa neoprávneným zásahom rozumie každý čin v rozpore so smernicami uvedenými v prílohe 1 transponovanými do vnútorného právneho poriadku členských štátov, ktorý škodí kolektívnym záujmom uvedeným v ods. 1. Táto smernica predpokladá ochranu v skrátrenom konaní a za také je potrebné považovať aj konanie o predbežnom opatrení (článok 2 písm. a/ Smernice).

Ako už bolo spomínané, navrhovateľ v konaní osvedčil dôvodnosť prerušiť aktivity odporcu smerujúce k neprimeranému vymáhaniu dlhov voči jeho osobe v štádiu, keď medzi účastníkmi prebieha exekučné konanie, v dôsledku čoho odvolací súd postupom podľa § 219 O.s.p. uznesenie v napadnutom rozsahu, a teda okrem výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti potvrdil ako vecne správne. Z dôvodu, že navrhovateľ je v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov oslobodený od platenia súdneho poplatku, výška ktorého je v danom prípade určená rozsahom 33 Eur (položka č. 1 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov), súd prvého stupňa dôvodne uložil poplatkovú povinnosť vo vzťahu k odporcovi (§ 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.